

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci žalobkyně **K. A.**, v řízení zastoupené JUDr. Václavem Vlkem, advokátem se sídlem Praha 8 - Karlín, Sokolovská 22, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného. Tvrdí, že dne 4.11.2008 podala u žalovaného žádost o vydání oprávnění k provozování STK. Krajský soud naposledy rozhodl dne 29.3.2013 tak, že žalobkyninu žádost zamítl. Jeho rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 27.3.2014. Tomuto rozhodnutí se žalobkyně úspěšně bránila žalobou, kdy podepsaný soud rozsudkem ze dne 24.11.2016 č.j. 22 A 67/2014-51 rozhodnutí Ministerstva dopravy zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Ministerstvo dopravy následně rozhodnutím ze dne 28.3. 2017 udělalo totéž s rozhodnutím žalovaného ze dne 29.3.2013. Žalobkyně vyzvala žalovaného k činnosti dne 3.5.2017 a dne 15.5.2017 se obrátila na Ministerstvo

dopravy se žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti. Tato její podání zůstala bez jakékoli odezvy.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Namítá, že až 19.5.2017 se mu podařilo získat od Nejvyššího správního soudu (který stále projednává kasační stížnost Ministerstva dopravy proti rozsudku podepsaného soudu ze dne 24.11.2016) správní spis. Dne 14.7.2017 žalovaný vyzval žalobkyni k odstranění nedostatků její žádosti, k čemuž jí určil lhůtu 15 pracovních dnů a současně na tuto dobu řízení přerušil.

Žalobkyně v duplice zdůrazňuje, že výzva k odstranění vad žádosti byla vydána více než po 8 letech po doručení žádosti žalovanému.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyně podala u žalovaného dne 4.11.2018 žádost, kterou soud pro úplnost cituje v plném znění:

„V Ostravě 04.11.2008

Věc: Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly

*Žadatel: K. A., r.č. (rodné číslo žalobkyně vypuštěno soudem)
bytem J. M. 27/1, O.-D., 700 30*

Typ stanice technické kontroly: pro osobní automobily

*Provozovna stanice technické kontroly: budova bez Č.P. na parcele č. X na ul. T.,
O.-R.*

Termín předpokládaného zahájení provozu: 1.7.2009

K. A.“

Dne 14.7.2017 žalovaný vyhotovil a dne 17.7.2017 doručil JUDr. Václavu Vlkovi usnesení, jímž určil žalobkyni lhůtu 15 pracovních dnů od doručení tohoto usnesení, aby doplnila podklady dle § 55 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. a), b), c) a e) zák. č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (dále jen „ZPPV“), přičemž současně do doby doplnění žádosti řízení přerušil.

Podle § 55 odst. 1 ZPPV žádost o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly musí obsahovat

- a) druh stanice technické kontroly,
- b) adresu, popřípadě jiný údaj o umístění provozovny stanice technické kontroly, a
- c) termín předpokládaného zahájení provozu.

Podle § 55 odst. 2 ZPPV k žádosti žadatel přikládá

- a) popis objektu, příjezdových komunikací a parkoviště,
- b) seznam technologického vybavení kontrolní linky,
- c) kladné vyjádření stavebního úřadu, v jehož územním obvodu má být stanice technické kontroly provozována, k záměru provozovat stanici technické kontroly

z hlediska územního plánu, ochrany životního prostředí a popřípadě jiného veřejného zájmu,

- d) údaj o omezení provádění technických prohlídek pouze pro určitá vozidla, jedná-li se o neveřejnou stanici technické kontroly, a
- e) prohlášení žadatele, že není právně nebo ekonomicky spjat s výrobou, prodejem nebo opravou vozidel nebo jejich součástí tak, že současně provozuje výrobu nebo opravy vozidel nebo jejich součástí, pro něž žádá o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly.

Podle § 45 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „spr. ř.“), nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).

Podle § 64 odst. 1 písm. a) spr. ř. správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2.

Ze shora uvedené citace žalobkyniny žádosti je zjevné, že tato žádost neobsahovala ani ke dni vydání usnesení ze dne 14.7.2017 povinné náležitosti dle § 55 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. a), b), c) a e) ZPPV. Bylo proto povinností žalovaného vyzvat ji podle § 45 odst. 2 spr. ř. k odstranění těchto nedostatků, přičemž spr. ř. umožňuje na dobu do odstranění nedostatků řízení přerušit. Na uvedené povinnosti a na uvedeném oprávnění ničeho nemění (případná) předchozí nečinnost žalovaného, ani ta totiž žalovaného nezavazuje povinnosti umožnit žalobkyni doplnit její žádost.

Bez ohledu na (případnou) předchozí nečinnost (kterou se soud k této žalobě nezabývá a ani zabývat nemůže, když posuzuje aktivitu či pasivitu žalovaného k okamžiku svého rozhodování – viz níže) se žalovaný nejpozději dnem 14.7.2017 stal činným, když učinil úkon nutný k vyřízení žalobkyniny žádosti. Uvedeného dne současně stanovil lhůtu 15 pracovních dnů k doplnění žádosti (kterou soud nepovažuje s ohledem na chybějící podklady za nepřiměřeně dlouhou), tj. lhůtu, jejíž konec připadl na pondělí 7.8.2017 (výzva byla doručena 17.7.2017).

Žalobkyně netvrdí ani v podání ze dne 2.8.2017 (poslední žalobkynino podání v soudním spise), že by žádost doplnila dříve, proto soud uzavírá, že lhůta pro vydání rozhodnutí tak mohla žalovanému počít plynout nejdříve dnem 2.8.2017 (do tohoto dne nemá soud žádného poznatku, že by žalobkyně žádost doplnila) a s ohledem na její délku (min. 30 dnů – srov. § 71 odst. 3 spr. ř.) nemohla do dnešního dne skončit.

Podle § 81 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) soud (o žalobě na ochranu proti nečinnosti – pozn. soudu) rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Ke dni svého rozhodování, tj. k dnešku, soud uzavírá, že žalovaný se nejpozději dnem 14.7.2017 stal činným a lhůta k rozhodnutí dosud neuběhla. Proto soud žalobu jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Pro úplnost soud dodává, že pokud by akceptoval názor žalobkyně, že je na místě i v této situaci s ohledem na (případnou) dřívější nečinnost žalovaného zavázat žalovaného, aby v konkrétní soudem stanovené lhůtě rozhodl, mohl by tak soud vytvořit situaci pro žalobkyni krajně nepříznivou – stanovit lhůtu, jejíž běh by skončil dříve, než bude žalobkyně schopna svou žádost doplnit. Řízení o její žádosti by tak muselo být podle § 66 odst. 1 spr. ř. zastaveno, aniž by bylo žalobkyni umožněno odstranit nedostatky žádosti. To by ovšem bylo ve zjevném rozporu se zásadou spolupráce mezi správním orgánem a účastníkem vyjádřenou v § 4 odst. 1, 2 spr. ř.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení podle obsahu spisu nevznikly žádné náklady, které by přesahovaly jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 24. srpna 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu